

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenemš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 113.

V Ljubljani, v petek 17. maja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. maja.

Plemeniti lenuhi.

Že v torek prišla je kot zadnja točka dnevnega reda na vrsto razprava o Dietrichsteinovem fidejkomisu. Levičarji načeloma pospešujejo razkosavanje zemljišč ter so vsled tega nasprotniki vsakotere postave, ki ovira ali zabranjuje tako razkosavanje. Zato nasprotujejo tudi vsakateremu novemu fidejkomisu. V torek sta bila prevzela poslanca Polak in Kronawetter nalogo oporekati postavi, po kateri naj bi se neko posestvo na Moravskem pridružil Dietrichsteinovemu fidejkomisu. Ali način, kako sta reševala to svojo nalogo, mora se gnusiti vsakemu poštemu človeku. Polak je o plemstvu govoril, kakor da bi bili plemenitaši zgolj malopridni postopači in lenuhi, ki niso za nobeno rabo in delo, ampak kakor troti le živajo, kar so drugi s svojim trudom pridobili.

Še grše je govoril Kronawetter, trdeč, da ima človek samo do tega pravico, kar si sam pridobi, in da bi ne smel nihče nič podedovati. To je tisto socijalistiško načelo, ki pravi, da vsaka lastnina je tatvina; ali Kronawetter dejansko vendar ne ravna po tem načelu, ker bi moral sicer svojo hišo na Dunaji prepustiti za socijalistiško vojašnico, kar pa mu ne pride na misel. Kaj lahko je komunist biti v besedah, težko pa v dejanji.

Tretji govornik je bil Steinwender, ki je pa rekel, da načeloma ne nasprotuje fidejkomisom, da marveč želi nekaj enakega tudi za kmečki stan, pač pa ni prav, da posestniki fidejkomisov ne plačujejo ekvivalentnega davka. Nasvetuje torej resolucijo, ki vladi naroča vpeljavo takega davka; ali Steinwender se v tem moti; dotični posestniki zato ne plačujejo ekvivalenta, ker morajo vsakokrat, kadar po smrti posestnikovi fidejkomis preide v drugo last, plačevati dedno pristojbino in prepis, kakor vsak drug lastnik. Zato je bila od Steinwendra nasvetovana resolucija po pravici odklonjena.

Neslanim napadom prej omenjenih govornikov je krepko in prav viteško že v torek odgovarjal minister Schönborn, včeraj pa se je zdelo tudi Plenerju potrebno njima nasproti stopiti in potolažiti na levi strani sedeče plemenitaše, ki so bili po omenjenih govorih jako užaljeni. Ali posledice se je Plener izognil in je s svojimi glasoval zoper fidejkomis, ki je po glasovanju po imenih obveljal s 147 glasovi proti 107.

Zabava Blochova.

Po rešitvi nekaterih manjših reči prišla je na vrsto volitev židovskega poslanca Blocha, od katere so si nekateri poslanci obetali veliko zabave, zlasti, odkar je bil Smolka sitno nadlegovanje levičarjev gledé te volitve odklonil s hudomušno opazko: Najprej delo, potem zabavo! Pa bilo je prav malo zabave in veliko več dolzega časa. Poročevalec, levičar dr. Weeber, je sicer priznaval, da se je vršilo več nepostavnosti, ali vendar ne takih, da bi se mogla volitev ovreči. Poljski poslanci so pojasnjevali dogodke pri volitvi rekši, da jim je vse eno, kdo je bil izvoljen, da se pa za volitev potegujejo zato, ker se postavno ne more zanikati. Antisemit Kaiser je sicer napadal veljavnost in Chlumecy je priporočal, naj se obravnava preloži, ali ta predlog je bil s 145 glasovi proti 56 zavržen in zatem volitev Blochova s 135 glasovi proti 71 potrjena.

Zvečer bi bila imela biti volitev za delegacije, pa Jaworski je predlagal, naj ne bo zvečer nobene seje, ker je trajala dnevna seja do polpetih popoldne. Ta predlog sicer Čehom ni bil všeč, ker bi bili kaj radi že sinoči sklenili in odrinili v Prago, kjer danes obhajajo praznik sv. Janeza, ali večina mu je pritrdila in tako je bila zadnja seja odločena za danes.

Interpelacije.

V pričetku današnje seje odgovarjali so ministri Taaffe, Dunajevski, Bacquehem in Falkenhayn na celo vrsto interpelacij, med katerimi ste bili tudi Carnerijeva zaradi posvetne oblasti papeževe in interpelacije zaradi upora tramvajskih kočijažev. Od-

govora levičarjem nista ugajala. Gledé papeža je minister rekel, da vlada nima nobenega vzroka zbornici razlagati, kako ona sodi o posvetni oblasti papeževi. Oba odgovora objavimo v celoti po stenografičnem zapisniku.

Ko se je izvršila volitev za novi kazenski odsek in potrdila včeraj sklenjena zakona v tretjem branji, pričele so se volitve za delegacije in izvršile po navadnem redu. Za Gorico se poslanec Jordan samega sebe kot namestnika ni hotel voliti, ker sta pa poslanca Tonkli in Hohenlohe odšla k velikemu shodu avstrijsko-ogerskega Lloydja v Trst, se je vsled tega primerilo, da je bil dr. Tonkli za delegata izbran z 2 glasovoma, za namestnika pa poslanec Jordan z enim glasom, kateri je oddal grof Coronini.

Rešene so bile še nekatere volitve, proti katerim ni bilo nobenega ugovora in nekaj manjših reči; potem predsednik ob dveh sklene sejo z naznanilom, da se državni zbor zopet snide še-le na jesen.

Govor poslanca pl. Tonklja v državno-zborski seji dne 15. marca 1889.

(Konec.)

Ugovarjalo se mi je, in sicer v vojaških krogih, da bi bila železnica čez Predil preblizo italijanske meje ter bi jo tedaj v slučaju mogli z one strani razrušiti. Temu nasproti moram naglašati, da sicer nimamo uradnih podatkov o zvezi z Italijo, toda po matematičnem načelu, da sta dve velikosti, ki sta tretji enaki, tudi mej seboj enaki, sklepam, da mora biti Avstrija, ker je zaveznica Nemčije, Nemčija pa zaveznica Italije, tudi zaveznica Italije. V tem slučaju pa je odstranjena vsaka nevarnost, ki bi pretila iz tega, da bi bila železnica preblizo italijanske meje. Kajti sosed naš je naš najboljši prijatelj, tedaj nas tudi ne bo motil v naših koristih. Ne gledé pa na to morem povdarjati, da sploh ni te nevarnosti, kajti iz Italije sta le dva pota z železnico čez Predil v soško dolino, prvi pri Malboretu, drugi pa čez Stupico, Robič-Koborid. Prvi dohod zapira predilski nasip, drugi pa mora zapreti

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

(Dalje.)

Ko so se razšli iz Tople knezi, vitezi s svojimi družinami v svoje gradove in trdnjave, ostali so na gradu najožji sorodniki. Starček Sezima z mnogimi znamenji starosti in trpljenja na obrazu, pa vendar le precej močan mož, Dobroslava, verna družica njegovega življenja, ljubeznjivega obraza, ki je pričal o dobrem srcu. Nasproti starišem je sedela čvrsta, zdrava mladina. Koj v sredi poročenca: Hroznata z ženo Vojslavo.

Hroznata je bil mož krepke postave, jeklenih udov, s plemenitimi potezami na obrazu. Gosti lasje so mu padali na ramena. Veliko, bliščeče se oko se je obračalo hitro in z gotovostjo, ter pričalo o notranji prepričanosti in hitrosti. Z močjo in hrabrostjo se je vjemala resnost in ponižnost. Hroznata je bil oblečen kot vitez z mečem ob boku na lepo okrašenem jermenu, v oklep, svilnato suknjo in bel-

kast krežlec. Kakor se tenka vejica vije ob mogočnem hrastu, tako se je nagibala mlada soproga Vojslava k svojemu ljubljenuemu možu. Nekaka bol je obdajala še zdaj rudeče lice. Saj je morala zgodaj, v mladih letih zapustiti svojo rojstno hišo v šumečem stolnem mestu, ter slediti svojemu ljubljenuemu soprogu ssem — v zapušteni kraj. Gospa Vojslava je pritrjevala včasi z neizrekljivo sladkim pogledom sprogovim besedam. Govorili so ravno o starejši Sezimovi hčeri Vojslavi, ki je bila prišla urno iz Krakova na poroko, ter morala zdaj misliti na vrnitev.

„Težko te pušcam, draga hči, v tem jesenskem vremenu. Pota so nevarna, čeprav ima človek močno spremstvo“, reče Sezima, ter pogleda skozi okno proti s snegom pokritim gozdom.

„Ostani pri nas dolgo, svakinja“, prosi mlada gospa.

„Dolžnost ne pozna izjem. Ljubi soprog bi me zastoj čakal in se za-me bal. Moram, čeprav bi ostala rada dolgo, dolgo časa na rojstnem gradu. Nekateremu je všeč v velikih šumečih mestih, a jaz bi jako rada zamenila Krakovo s tem tihim krajem.“

„V Pragi je tako krasno in v naši hiši je bilo tako prijetno“, toži Hroznatova soproga.

„Ne bo ti dolg čas pri nas, ne“, méni knez. „Seveda, zdaj po zimi ne bo nič prijetnega v tem zakotji, pa spomladi, ko je vse pokrito z dišečimi cveticami, ko je po gozdih polno ptičev, jezera vabijo voziti se po tih vodi, ko je dosti lovov in petja po njivah, ko vse vriska, veseli se in uka, takrat je kaj prijetno, kaj ljubo sedeti na stolpu ali sprehajati se pod svodom košatih dreves. Hroznatova dolžnost bo, da ti tudi zdaj ne bo dolg čas in da boš srečno dočkala spomladi. Tudi Judita ti bo priljudna tovarišica.“

Mlajša Sezimova hči je skočila z naslonjača med okni in objela mlado bratovo soprogo. Bila je jako brhka deklica. „Kaj ne, da bove verni in neločljivi tovarišici?“

„V radosti in žalosti, draga prijateljica.“

„Ako ti bo dolg čas, pojdemo v družinsko sobo in Rizek nam bo pripovedoval skušnje iz svojega življenja, ali pa zaigrala ti bom na citre in zapela pesem o rožici. Ne bo ti dolg čas, ne.“

Judita in Hroznatova soproga ste bili koj neločljivi prijateljici. Hroznata je zavidal skoro svoji srečni sestri.

nasip, ki se bo moral napraviti pri Robiču ob italijanski meji. Ta, kakor sem že rekel v delegacijah, se bo moral zgraditi, ker sicer ne moremo zavarovati svojih sedanjih cest.

Soška cesta vodi na Koroško ter se razceplja pri Tolminu na Kranjsko skozi baško dolino. Druga pa gre od sv. Lucije v idrijski dolini v poljansko dolino in Loko na eni strani, na drugi pa v Idrijo. Druga državna cesta vodi od Koborida v Italijo in pelje čez Robič ob reki Nediži v Staro Mesto.

Ravno pri ovinku reke Nediže v Italijo, pri Robiču, je soteska, kjer se mora napraviti nasip, da se zapre vhod od Vidma čez Staro Mesto v Koborid in v soško dolino.

Če se ne napravi ta nasip, ne pomagajo nam nič mnoge ceste v soški dolini, ker more italijanska sovražna armada planiti iz Vidma čez Staro Mesto v soško dolino in odtod nemoteno po dveh cestah skozi baško in idrijsko dolino v srce kranjske dežele.

Zgraditi se mora tedaj nasip pri Robiču. Če se pa to zgodi, potem pa tudi Italija ne bo mogla razrušiti s svoje strani te železnice.

Z zahvalo visoki vladi moram konstatovati, da se vsaj gledé voznih cest nekaj let sém trudi zravhati in razširiti konkurenčne in okrajne ceste, ter, v kolikor je potrebno, popraviti edino zvezo mej Gorico in Koroško, cesto skozi soško dolino. Toda s to cesto še nismo pri kraju. Sedaj je cesta taka, da morejo vozniki razven soteske mej Gorico in Koboridom brez predprege prevažati blago. Toda tukaj je velika ovira. To je trnovski hrib, ki je tako strm, da se potrebuje pri vožnji navzgor proti Boveu dvakratna in celo trikratna konjska moč, pri vožnji navzdol pa se morajo podložiti coklje in verige, če nočejo ljudje in voz biti v nevarnosti, da se prevrnejo v Sočo. Večkrat sem visoki vladi v proračunskem odseku priporočeval in pojasnjeval, kakó nujno je potrebno, da se prične s popraviljem mej Koboridom in Serpenico-Žago. Odgovorilo se mi je že lani, da je nekov proračun, po katerem bi stale te poprave 170.000 gld.

Dalje se mi je zagotovilo, da se bo letos izvršil vsaj eden del teh poprav, toda žalibog moram konstatovati, da se mi je v proračunskem odseku letos odgovorilo, da visoko c. kr. namestništvo v Trstu ni predložilo nadrobnih načrtov in proračunov in da je to edini zadržek, vsled katerega se ni vstavil primeren znesek za popravo te ceste.

Opozoriti moram visoko vlado, da je že minolo poletje ta cesta zahtevala človeško žrtev, kajti mej vožnjo od Trnovega do Koborida so se konji nekega voza splašili, zavora jih ni mogla vzdržati, se je pretrgala, voznik je padel pod voz ter so ga morali prenesti potem v Koborid, kjer je v kratkem času izdihnil svojo dušo.

Tam, kjer so ti nevarni kraji, da celó človeško življenje ni varno, dokazana je menda potreba teh poprav, visoko vlado pa prosim, naj se vendar resno poprime tega ter zahteva od visokega namestništva v Trstu pravočasno predložitev nadrobnih načrtov, da se bodo mogli vsaj za prihodnje leto določiti primerni zneski. (Dobro! Dobro! na desnici.) Pojasnil sem važnost te ceste v vojaškem oziru ter dokazal, ker nimamo železnice, ki bi nas vezala s Koroško in Kranjsko čez Tolmin in Staro Mesto v

Italijo, kar bi bilo najkrajša pot, da se morajo popraviti ceste, ki naj nadomestujejo železnico, kajti sicer imamo v Italijo le južno železnico, ki bi pa v potrebi gotovo ne mogla prevažati ljudi in vojaškega gradivo. Poleg tega pa prosim, le pomislite, da se na eni strani pričenja v Gorici, na drugi strani v Tržiči planjava, da je pa eno ali dve milj od tod meja, da je tam odprto morje, da gre od Nabresine naprej železnica tik morškega nabrežja in jo morejo tedaj razstreljavati vojne ladje in jo napraviti nesposobno za vojaške namene. Navadna proga je ta, ki vodi od Logatca čez Idrijo, Sv. Lucijo, in potem iz Loke skozi poljansko in baško dolino na eni strani v Cirkno, na drugi strani v Tolmin, tretja pa je koroška po soški dolini. Idrijska cesta bi se v slučaju potrebe mogla najprej rabiti, in ravno ta je v najslabšem stanju. Le pomislite, da je od Sv. Lucije ob Soči do Cirknega ob Idrici tesno ob hribu cesta dolga osem milj, da okraj Cirkno, ki je na polovico zgradil to cesto in jo vzdržuje, broji komaj 8000 duš, da plačuje ta okraj velike priklade za vzdrževanje cest v dobrem stanju, in da se jako trudita okraja Tolmin in Cirkno, da bi usposobila to cesto za večje vozove, kar se jima pa vendar ne more posrečiti.

Pri gradjenju te ceste so se morali deloma postaviti bastjonski zidovi iz rečne struge, deloma pa razstreljavati granitne pečine, in ker so bila denarna sredstva vzlic velikim žrtvam vendarle prepičla, zadovoljni so morali biti, da so napravili cesto le za majhne vozove. Ker so pa ovinki jako pogosti, tesni so tako, da štirivprežni voz nima prostora. Cesta je tako ozka, da ne more po njej iti kolona štirih množ in da se ne more voziti po njej top s šestimi konji. Tudi z obljubljenó državno podporo ne bo mogoče, temeljito v tem oziru zboljšati cesto; treba bo tedaj, kar sem že enkrat povdarjal in visoki vladi priporočal, naj resno premisli, ali bi ne bilo bolje, ko bi se cesta proglasila za državno.

To priporočam visoki vladi v prevdarek, ker je v prvi vrsti vojaške važnosti.

Preidem še k cesti, ki vodi od Koborida v Italijo, od Starega Sela v Breginj in Logje. Tudi za to so se že dovolile podpore, ter priporočam visoki vladi, naj pomaga v tem oziru tamošnjemu prebivalstvu ter obljubi za prihodnje leto podporo, da se bo že enkrat izvršila ta cesta, ki je samo pol-drugo miljo dolga.

Kratka je sicer, toda zgraditi se bo moralo več mostov, ker je tam mnogo hudournikov.

Zadnja cesta, katero priporočam visoki vladi, je takóimenovana dunajska cesta, ona namreč, ki vodi iz Gorice čez Ajdovščino in Vipavo v Postojino. Tudi ta je velike vojaške važnosti; kajti v slučaju, ko bi odpovedala južna železnica na Krasu, rabiti bi morali vojniki to cesto takó za prodiranje, kakor za umakovanje.

Bojazljivo in malostno se je poskusilo, da bi se popravila ta cesta, in sicer lansko leto o priliki silnih stavb.

Pri Ajšovici se je dovolilo 8000 gld. ter se je nekoliko popravila cesta, opozoriti pa moram tu gospode iz stavbinskega urada, naj pazijo na to, kako se tukaj postopa.

Za vzor imamo italijanske ceste; izvedene so ravno, brez hribov. Pogledimo pa naše ceste, in videli bomo, da so polne ovinkov in „paragrafov“.

V Gorici je neki nadinženér, ki si je naravnost stavil nalog, da izvršuje vse poprave v obliki „paragrafov“, ali pa vsaj s kakim ovinkom. Očital sem mu že to, rekoč: „Gospod! To ne gre; dobiti morete priimek inženir ovinkov.“ (Veselost na desnici.)

Toda to ni nič pomagalo. Ravno pri Ajšovici je kratek pa strm hrib, ki ima dva oddelka. Kaj je storil inženér z 8000 gld.? Šel je pri eni strani noter, napravil ovinek, ter je prišel na vrhu drugega hriba vun; hrib je moral ostati.

Če so to „poprave“, potem pa sploh ne vém, kaj so poprave. Ta cesta je zaradi industrijskih naprav v Ajdovščini velike važnosti. Tam so: ena predilnica, dva mlina, ena fužina in neštnevilne žage, ki dobivajo in obdelavajo les iz erarnega trnovskega gozda. Toda ta cesta nujno potrebuje poprave na mnogih krajih. Tu je del med Šempasom in Črncico, potem med Vrtovinom in Potokom, konečno pa proga med Skiljami in Cesto. Vse te ovire se morejo s 40.000 gld. odstraniti. Tega zneska ne tirjam naenkrat v enem letu. Ko bi ga pa visoka vlada razdelila na štiri leta, dobili bi v štirih letih tako cesto, da bi se lahko brez predprege vršilo prevažanje od Ajdovščine do Gorice in narobe.

Ker so našo kronovino zadele razne nezgode, ki so jako škodovala blagostanju; ker ne moremo upati, da bomo v kratkem dobili železnico čez Predil, vsled katere bi se mogla porabiti izborna vodna moč Soče za industrijske naprave in bi pridno in delavno ljudstvo našlo zaslužek, konečno pa bi tudi mnogo tujcev posebno iz Trsta obiskovalo krasna letovišča v Tolminu, Sv. Luciji, Koboridu in Boveu, priporočam visoki vladi, naj vsaj resno misli na to, da se bo vdružila idrijska cesta ter se s tem le nekoliko pomagalo ljudstvu. (Odobranje na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. maja.

Notranje dežele.

Predvčeraj so nemško-liberalni učitelji v Gradci praznovali *20letni obstanek šolske postave*. Slavnostni govor je bil ponižen, obiskovalcev malo — niti eden katoliški duhovnik, pač pa protestantski senjor in židovski rabbi. Zvečer, pri kupici vina, je v „Annensäle“ odkritosrčno rekel neki učitelj: „Mej nemškim in rimskim duhom je propad, čez kateri ni mogoče postaviti mostu.“ Te besede so obudile burno odobravanje ostalih vdeležencev. Če kdo trdi, da novošegna šola deluje v tem smislu, hitro se čuje z liberalne strani: „To je obrekovanje!“ Sedaj so pa gospodje to slovesno sami priznali, kar je nam popolnoma ljubo, ker so sedaj protivniki verske šole vsaj pokazali svoj pravi obraz.

Gospodska zbornica je za potrditev proračuna potrebovala toliko minut, kolikor zbornica poslancev tednov, akoravno ne more nikdo trditi, da v gospodski zbornici ni nasprotnih strank. Gospodje gospodske zbornice imajo večinoma dolgo vrsto bojnih parlamentarnih let za seboj, ravno zaradi tega pa se ogibljejo praznemu rožljanju z orožjem. Danes ima menda zadnjo sejo tega zasedanja.

Ogerski naučni minister Csaky bo v kratkem odstopil. Vzrok nam je povedala že brzojavka. Sedaj se je pokazalo, da sta on in Fabinyi že

„Prevdarimo zdaj najprej, kako bi odpeljali najlažje Vojslavo v Krakov. V gozdih ni varno, volkovi se že zdaj glasijo. Eno Vojslavo si pridržimo, druga pa mora za soprogo“, zasmeje se Sezima.

„Naj spremlja Rizek družino, on pozna že svet in ne boji se najljutejših volkov. Če prav je star, njegov svet velja mnogo. Pa dasitudi je 70 let star, ne dá se, junaka Kitko je vrgel kakor bi trenil raz konja.“

„Izvrsten svet, Rizek te bo rad spremljal in ostane lahko čez zimo v Krakovu.“

„Potem nam bo vsaj kaj pripovedoval o Poljakih. Ž njimi bo prišel nekočkrat v dotiko; ne dá si tudi na tujem miru.“

Hroznata je vodil mlado gospo po gradu, da vse dobro pregleda, kako močni so nasipi, kako visoki so stolpi, kakšen vrt pri stolpu, kje so shranjene zaloge orožja za vojsko. Judita je bila vedno poleg nove tovarišice. Sezimova hči ni mogla dolgo dobiti sočutne duše, kateri bi bila naklonjena s celim srcem, in zdaj je poznala v novi svakinji vse lastnosti, katere je pripisovala sama pri sebi verni tovarišici.

„Odtod je prekrasen razgled!“ pravi Vojslava,

ko so prišli vrh stolpa, odkoder je gledal čuvaj okrog in okrog po kraju, da bi vsako sumljivo in nevarno gibanje naznanil na gradu. „Od tukaj še-le vidimo svet. Z dvorišča se vidijo le gosti gozdi.“

Hroznata se je postavil poleg dobre soproge ter se zagledal z veseljem v širni kraj, če prav je poznal povsod vsako koč, vsako loko in vsako drevo na polji. Hroznato je to veselilo, kar je bilo Vojslavi ljubo in drago.

„Tukaj veje hladen veter“, opomni Judita ter začne preiskavati svakinjino obleko, če je dovelj gorka in topla.

„Tam so Nezdice“, pripoveduje Hroznata ženi, „zraven Hermanovice, tu molí Kramolin kvišku in tam v daljavi Potnov. Proti jugo-zahodu so veliki ribniki, skozi katere teče reka Topla. Od Manetina pelje deželna steza, po kateri smo prišli iz Prage. Pelje proti Sanci in Žandovi. Tam se dviguje Stražnica, odkoder dobivamo znamenje, ko se bliža sovražnik. Silno koristno mesto za nas!“

„Seveda — za nas“, prikima Vojslava.

„Kaj praviš — za nas?“

„Da, za nas. Ti-le gosti gozdi nas sicer varujejo, lepšajo naš kraj, delajo v mnogem oziru

gospódi kratek čas, a temu-le ljudstvu v vaseh, katero si ti imenoval, ne koristijo mnogo.“

Hroznata je začuden pogledal svojo soprogo. Kdo je povedal te besede njegovi ženi? Kaj! gospa, odgojena na bogatih dvorih, se briga za podložnike, za sužnje, kateri so podvrženi svojemu gospodarju z dušo in telesom? Gospa iz imenitnega češkega rodu skrbi za revno ljudstvo?

„Zakaj naj bi bili gozdi nam v korist in ljudstvu v škodo?“ vprašal je Hroznata, ker ni mogel svojega začudenja tajiti.

„Kako živijo ljudje po selih in vaseh?“

„Prav imaš; že davno sem mislil na to, povdarjal sem, pa oče noče slišati, da bi se nekaj gozda posekalo. Število podložnikov raste, zemlja ne more dati vsem dovolj živeža. Dobro si povedala, da veliko gozdov ljudem ni v korist; pa povej mi, kdo te je opozoril na to?“

„Sámo mi je prišlo na misel. Za reveže sem že doma skrbela, ko je razsajala lakota med pražko revščino. Pri nas v hiši je bilo tako imenovano samostansko zavetišče. Kdor je bil lačen, je prišel ter se nasitil. Nihče ni prošil, a če je bilo le mogoče, ni bil nihče odvrnjen. Pogostoma sem

pri orožni razpravi silila v Tiszo, naj se odpove. Pravijo, da bo Csaky pri sedanjih razmerah rad odložil svoj portfelj.

Vnanje države.

Srbski metropolit Mihael je pred svojim odhodom iz Peterburga doživel izredno čast. „Nord“ poroča: Osem dni sem je posloplje srbskega poslanstva, v katerem biva metropolit, polno obiskovalcev. Vsakdo hoče biti sprejet, če tudi le nekaj trenutkov, visoki dostojanstveniki, navadni ljudje iz naroda, vojaki, mnihii itd. Visoki starček napravi na vsakega s svojo prijaznostjo najboljši vtis. Dopisnik „Nordu“ ga je obiskal v dan, ko je car sprejel metropolita. Slednji je rekel, da so ga jako potolažile in okrepile besede carjeve. Zadnji dan so se vršile po službi božji v kazanski stolici molitve za srečno povrnitev metropolitovo v domovino.

Kakor nam je poročala brzovjaka, sprejel je **nemški** cesar odposlanca rudarskih delavcev, ki niso dosegli prav nič. Cesar je pred vsem naglašal nepostavnost delavskega gibanja, pretel je celó za gotove slučaje, glede razmerja med delavci in delodajalci se je izjavil pa jako pridržno in hladno. Vodja odposlancev se je takoj po avdijenci požuril naglašati, da delavci vstrajajo pri svojih prvotnih tirjativah. — Iz Vratislave se poroča: V waldenburškem premogarskem okraji znaša število strajkovcev 6000; ti zahtevajo 30%no povišanje plače in deseturno delo na dan. Delavcem v rudniku „Glückhülf“ se je to dovolilo proti temu, da takoj prične delati.

V **italijanski** zbornici je neki irredentovec mej burnim odobravanjem radikalcev napadel „pasjo politiko“ Crispijere nasproti Avstriji in Nemčiji, „ki bo z izzivanjem Francije spravila Italijo v propad“. Pri teh besedah je navstal grozen ropot v zbornici. Predsednik je govornika opozoril na avstrijsko prijateljstvo do Italije, toda ta je zakričal: „Italijanski narod noče ničesa vedeti o avstrijskem prijateljstvu.“ Potem je napadal afriško politiko, katera bajé hoče pomagati le avstrijskemu Lloyd, ter je imenoval Menelika krvoloka italijanskega državnega zaklada. Predsednik ga je zaradi tega pozval k redu, ker je Menelik zaveznik italijanski ter se kot tak ne sme javno razžaljevati. Z eno besedo: „Italijani so prav ljubeznjivi zavezniki.“ — Kmetje v Arlunu in Casorezzu so začeli razdirati hiše, pleniti in silno postopati z ljudmi. Mej njimi in vojaki je navstal krvav boj, v katerem je bilo na obeh straneh več usmrtenih in ranjenih.

Havasovo izvestje poroča iz **španske** prestolnice: V zadnji zbornični seji se je pokazal razdor mej večino. Parlamentarni položaj se ne bo mogel vzdržati. Postopanje predsednikovo v zbornici večini vedno bolj preseda. Parlamentarna zarota zoper vlado se je jasno dokazala. Canovas, ki je dosedaj dobrohotno ravnal nasproti ministerskemu predsedniku Sagasti, prestopil je zoper njega v ostro opozicijo.

Nedavno se je v **švedski** prestolnici vršil socialno-demokratski shod. Tem povodom je vlada zbornici predložila postaven načrt, ki poostruje dotične določbe kazenskega zakonika. Prva zbornica je predlogo sprejela s 83 glasovi proti 25, druga zbornica pa s 114 proti 95 glasovom, toda predru-gačeno. Ako se ne bo doseglo sporazumljenje mej obema zbornicama, propadla bo v smislu ustave vladna predloga.

Iz Kajire se poroča: **Mahdi** je poslal egiptskemu kedu pismo, v katerem ponosno proslavlja zmago dervišev zoper Abesince. Priložen je bil list kraljice Viktorije kralju Janezu, kateri se je našel po bitki pri Metammehu v šotoru kralja Janeza.

govorila s tem ali onim in spoznala človeško bedo v pravem pomenu besede.“

Hroznata je ravno tako podpiral reveže, zato je hvaležno pogledal soprogo; v tem oziru mu bo zaželjena družica in tovarišica. Če čuti z ljudstvom, če ima dobro srce, potem si je izvolil dobro, usmiljeno soprogo, plemenitega srca in redkega značaja.

„Oster veter veje tukaj“, je opomnila vnovič Judita. „Pojdimo doli. V topli sobi si lahko vse povesta. Lahko bi se prehladila.“

„Ali je veliko revežev tukaj?“ je vprašala še Vojslava.

„Razun nekaterih bogatejših gospodarjev stanujejo tukaj samo revni ljudje, živijo se z drvarjenjem in gospodarstvom na skromnih poljih. Toda svoje revščine ne čutijo, srečni so v svoji priprostosti.“

Na ponovljeno Juditino opominjevanje so stopili vsi korak za korakom s stolpa po širokih, deloma slabih stopnjicah. Med potjo so se še pogovarjali o podložnikih. Vojslava je povpraševala natančno o vseh okoliščinah. Mislila je, da jej bo na gradu dolg čas, in glej! nova pot se jej je odprla za premišljevanje in pogovor. (Dalje sledi.)

Izvirni dopisi.

Iz Komende, 13. maja. V nedeljo dne 12. t. m. imeli smo tukaj prelepo cerkveno slavnost blagoslovljenja sv. križevga pota. V ta namen došel je sem častiti oče Konstantin iz Kamnika. Opravilo pričelo se je ob 9. uri dopoldne z običajnim sprevedom, v kojem sta nosila po dva in dva „fanta“ vsak po jedno podobo, dočim sta pri vsakej podobi po dve deklici svetili. Ko je dospel spreved v cerkev, imel je č. oče primeren nagovor, v kojem je prav temeljito razložil pomen, pričetek in koristi tega prekrasne bogočastja katoliških kristijanov. Po končanem blagoslovu in obešanju podob na določena mesta bil je zopet drugi govor in nato slovesna služba božja z zahvalno pesmijo. Popoldne po šmarnicah pa je bilo drugo blagoslovljenje prejšnjega križevga pota komendskega v bližnji cerkvi sv. Sebastijana v Mostah. Tudi ta križev pot odnesli so mošenski fantje v družbi deklet v lepem sprevedu v svojo podružno cerkev. Novi križevi pot je zopet blesteč biser v kroni kraljice komendske fare: cerkve sv. Petra v Komendi, za kojoj novo napravo gre v prvej vrsti vsa zasluga tukajšnjemu č. g. župniku, kojega vsestranska marljivost za olepšanje hiše božje je že tako znana in čislana povsodi. Omeniti pa je tudi hvalevredno mojstra, ki sta dala novemu križevemu potu tako krasno lice. Dobro znani slikar gosp. Koželj v Kamniku uresil je na platno v jako milobnej kompoziciji s finim koloritom teh 14 srce topečih prizorov iz mučnega trpljenja Izveličarjevega, dočim je g. Vurnik, oziroma njegovi nasledniki v Radovljici jako ukusno izrezbaril in fino pozlatil potrebne okvirje. Ni nam namen kritikovati, a toliko z lahko vestjo rečemo: da delo hvali obadva mojstra. —č.

Z Roba, 8. maja. Prebudila se je konečno narava iz zimskega spanja. Željno pričakovana prijetna pomlad je nastopila v svoji divni krasoti! —

Dasiravno pri nas ni bila preveč huda zima, vendar se nam je dolga zdela. Sicer smo tudi tukaj imeli izvanredno lep advent, pa tudi še prve dni januarija nič snega, potem pa se dolgo ni hotel posloviti od nas. April pa „muha“ kakor vedno, nagajal je z dežjem. Ljudje so že začeli tarnati: kdaj bodo kaj v zemljo dejali. Zadnje dni je bilo vendar toliko bolje, da so mogli začeti polje obdelavati.

Živino zdaj tudi že gonijo na pašo; mnogim je krma pošla in jo morajo drago kupovati.

Vsakdo se pač raduje vesele pomladi!

Prihodnje poletje praznovala se bode tukaj stoletnica obstanka župnije in ob enem blagoslovljenje novega križevga pota. Bližje hočem poročati, ko bode natančneje določeno. Konečno naj še omenim, da nas je Bog obvaroval vsakaterih nalezljivih bolezni v pretekli zimi, dočim so po Dolenjskem in Gorenjskem razsajale grozovite osepnice. Začele so se prikazovati že tudi v naši sosednji župniji škocijanski, a dalje se niso širile in tudi tam so se koncem preteklega meseca nahajale le v posameznih slučajih. Zdaj ni čuti več, da bi bil na novo kdo obolel. Bog daj, da se že vendar enkrat od vseh dotičnih krajev poslovi popolnoma ta smrtonosna kuga in da nas še v prihodnje milostljivo pred njo obvaruje! —a.

Iz **Št. Jerneja**, 13. maja. Prejšnji, večletni naš č. g. župnik J. Vovk so se dne 5. maja prav ganljivo poslovili od svojih župljanov. Drugi dan so prišli novi župnik, č. g. Fettiich Frankheim. Župljani so jih prav častno sprejeli, na čelu jim požarna bramba z godbo, šolska mladina z gg. učitelji. V imenu mladine jih je nagovorila belo oblečena učenka, g. nadučitelj in predsednik krajnemu šolskemu svetu. G. župnik so se vsem preprijazno zahvalili. Dne 12. maja so slovesno nastopili svojo novo službo; pri tej priliki se je zbralo 13 duhovniških gg. tovarišev in mnogo ljudstva. Vsi želimo, da bi se izpolnile srčne besede slavnostnega govornika, prečast. g. dekana dr. Sterbenca, in nam Bog ohranil novega g. župnika mnogo let!

Dnevne novice.

(„Matice Slovenske“) XXIV. redni veliki zbor bode v sredo dne 5. junija 1889 ob 4. uri popoldne v mestni dvorani. — Vrsta razprav: 1. Predsednikov ogovor. — 2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dōbi od 1. januarja do 31. decembra 1888 l. — 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§. 9. a. dr. pravil.) — 4. Proračun za l. 1890. — 5. Letno poročilo o odborovem delo-

vanji v dōbi od 1. aprila 1888 do 31. maja 1889 l. — 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Vsled smrti, odpovedi po §. 12. dr. pravil imajo izstopiti iz odbora: Gg. † Cigale Matej, Grasselli Peter, Praprotnik Andrej, † Raič Anton, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Šuman Josip, Vavrū Ivan, Vođušek Matej in Zupančič Anton. V odboru pa še ostanejo: Gg. Bartel Anton, dr. Dolenec Hinko, Flis Ivan, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, dr. Jarc Anton, Kermavner Valentin, Kersnik Janko, Kržič Anton, dr. Lampe Franc, Levec Franc, Majeiger Ivan, Marn Josip, Pleteršnik Maks, dr. Poklukar Josip, dr. Požar Lovro, Robič Luka, Senekovič Andr., dr. Sket Jak., Šubic Ivan, Šuklje Franc, dr. Šust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan, Vilhar Ivan, Wiethaler Franc, Zupančič Vilibald, dr. Zupanec Jernej in Žolgar Mihael. Vsaj 16 odbornikov mora po §. 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3 točka) se všteto tudi volilni listki taci družtenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom tako, da ni suma zaradi kake prevare. — 7. Posamezni predlogi in nasveti.

(C. kr. kmetijska družba kranjska) ima občni zbor v četrtek dne 23. maja 1889. l. ob 1/9 uri dopoldne v dvorani mestne hiše v Ljubljani. — Vspored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. — 2. Poročilo o delovanju glavnega odbora v l. 1888. — 3. Predložitev družbenega računa za leto 1888. in proračuna za leto 1890. (Račun in proračun dopolnjeta se gg. družabnikom še ob pravem času, razpoložena sta pa v nadroben pregled v pisarni kmetijske družbe.) — 4. Volitev družbinega predsednika. — 5. Imenovanje tajnika na podlagi §. 12. novih družbenih pravil. — 6. Volitev treh odbornikov v glavni odbor namesto po družbenih pravilih izstopivših gg. odbornikov H. barona Lazarinija, cesarskega svetnika J. Murnika in vodje Frana Povšeta. — 7. Poročila in predlogi odbora, med temi tudi predlog, kako ravnati z drevjem, ki je vzgojeno v družbeni drevsnici. — 8. Poročila in predlogi podružnic. — 9. Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov. — Opomba: Glavni odbor vabi vse gospode, ki se bodo vdeležili občnega zbora, naj si blagovolijo na dan zborovanja popoldne ob 4. uri vkupno ogledati nasade na družbinem poskusnem vrtu.

(Rimski grobovi.) Iz Krškega se nam poroča, da je znani g. Jernej Pečnik meseca aprila in prve dni maja odkril zopet več rimskih grobov na širnem drnovskem polji pri Krškem, kjer leže ostanki starega mesta Noviodunuma. Vsi grobovi so iz 4. stoletja po Kr.; trupla so cela, kosti dobro ohranjene, ker leže pokopane v lepem pesku ob štirih rimskih cestah, ki so vodile v mesto. Prva trupla so bila sežgana, sedaj pa odkopavajo cela. Tudi starine pri celih truplih se ločijo od prejšnjih ter so iz časov Licinija, Maksencija, Konstancija, Konstantina in sinov. Ljudje so bili pagani, kar spričujejo izkopane starine. Odrasli so bili pokopani seženj globoko. Navadno je pri vsakem mrliču rudeče pobarvan pisker, skleda ali vrček, ki stoji pri glavi ali nogah. Večkrat izkopljejo tudi kako svetilko, ki pa se loči od onih v prvih stoletjih. Tudi steklenice se dobé. Pri ženskih truplih leži vsakovrstno lepoticje: zapestnice, uhani, igle itd. Izkopali so doslej 100 mrličev, nad 30 vsakovrstnih lončenih posod, mnogo zapestnic, uhanov, igel, zapon, prstanov, ostrog. Mnogo teh starin je g. J. Pečnik poslal deželnemu muzeju.

(Ogenj.) V torek zvečer malo predpolnočjo je pogorel Podbrdom v moravški župniji hlev pri „Rotarji“. Posestnik je bil zavarovan za 500 gld.; škoda utegne biti 500 do 600 gld. Kako je ogenj nastal, ni znano.

(Nevihita.) V petek, dne 10. t. m., je bila huda nevihta okoli Celja. Na južni strani gradů in drugih krajih so se utrgali plazovi. V nevarnosti so bile celó nekatere hiše, da jih plaz poruši.

(Društvo „Sokol“) v Ljubljani je razposlalo letno poročilo za minolo leto. Tajnik poroča o delovanju društva v minolem letu. Dohodkov je imelo društvo 4537 gld. 29 kr., stroškov z vštetim saldrom ravno toliko. Največ je stala društvena petindvajsetletnica, namreč 2497 gld. 50 kr. Udov šteje „Sokol“ 19 častnih, 204 podporne in izvršujoče in 12 vnanjih.

(Državni poslanec dr. Kokoschinegg) je v državnem zboru do pravosodnjega ministra stavil prošnjo,

naj se okrožno sodišče premesti iz Celja v Maribor. „Sl. Gospodar“ pripomni, da je ta misel sicer dobra, toda prepozna, ker še ni dolgo, ko je vlada sama hotela premestiti okrožno sodišče, toda mariborski mestni očetje niso pripravili primernih prostorov.

(Občinski zastop v Račini) je imenoval č. g. župnika Frana Augustina in g. učitelja Josipa Sedlaka radi občnih zaslug častnima občanoma.

(Praznik!) V torek, dne 14. maja ob dvajsetletnici nove šolske postave so imele vsled ukaza krajnega šolskega sveta v Mariboru vse ljudske šole praznik. „Sl. Gosp.“ dostavi: Če je šolski svet z ukazom komu ugodil, tega ne vemo, ali otrokom je bilo gotovo po volji.

(Neslanost.) V Marenbergu so močje tako srečni, da znajo v okrajnem šolskem svetu samo nemški. Slovenskih tiskovin ne trpe v svoji šoli.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu) je volilo v odbor drugega tečaja sledeče gospode: Josip Kotnik, stud. iur., predsednik; Josip Rakež, stud. med., podpredsednik; Valentin Korun, stud. phil., tajnik; Jaroslav Žitek, stud. med., blagajnik; Ivan Jenko, stud. med., knjižničar; Josip Žmave, stud. iur., gospodar; Fran Krančič, stud. iur., namestnik.

(„Slovenskega Pravnika“) je izšla peta številka z naslednjo vsebino: Dr. Majaron: „† Matej Cigale“. — E.: „Legitimatia ad causam“ pa „Legitimatia ad processum“. — Dr. Fran Zupanc: „Iz sodno-zdravniške prakse“. — „Iz pravosodne prakse“. — „Iz zemlje-knjižne prakse“. — „Načrt novega kazenskega zakona“. — „Književna poročila“. — „Drobne vesti“.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Čast. gosp. Franc Dvornik, profesor bogoslovja v Mariboru, je postal podravnatelj v tamošnjem semenišču. — Čast. gosp. Gregor Presečnik, kapelan v Poličanah, je prevzel oskrbovanje te župnije.

(Grof Hartenau), bivši knez bolgarski Aleksander, se je včeraj s soprogo pripeljal iz Milana v Gradec.

Raznoterosti.

— Kar je iskal, to je našel. „Vi pa niti niste takó neumni, kakor bi Vas sodil človek.“ — „No, vidite, to je ravno razložek mej Vami in menoj.“

— Nič drugače! „Dragi prijatelj, kako se Ti je pa godilo pri prvi predstavi Tvoje igre?“ — „Občinstvo me je moralo smatrati za Schillerja!“ — „Kako to?“ — „No, saj Ti je znano, kako je Schiller rad imel — gnjila jabolka.“

— Le vedno trgovec! Samuel Feigelstock (stopivši v sobo zdravnikovo): „Gospod doktor, jaz imam katar, toda več ko pet goldinarjev ne sme stati.“

— Dobra opazovalka. Dve prijateljici se srečate po daljšem času. Prva vpraša drugo: „... In kaj pa dela Tvoj papa?“ — „Vse, kar hoče mama.“

Telegrami.

Berolin, 17. maja. Kakor poročajo listi, pretrgale so se poravnave obravnave gledé vestfalijskega štrajka, ker je rudarski ravnatelj Krabler kar naprej odklonil vsako pogajanje, drugi lastniki pa so se izjavili, da ne morejo obravnavati brez Krablerja.

Hohenschwangau, 17. maja. Kraljeva mati je zjutraj umrla.

Umrli so:

15. maja. Ana Dacar, hišnega posestnika hči, 2 leti, Tržaška cesta 35, škrlatica in davica.

Tuji.

15. maja.

Pri **Maltcu**: vitez pl. Guggenthal iz Gorice. — Ivan Krese, trgovec, iz Olomuca. — dr. Perišič, zdravnik, s soprogo, iz Starega Trga.

Pri **Slonu**: Fischer, soproga notarja, iz Mokronoga. — Rotter, inženir, iz Grada. — Walter, Hofmeister, Strindler, Kressart z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kobrovec iz Trsta. — Surič iz Linca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	731.0	15.6	sl. svzh.	jasno	2.00
16. 2. u. pop.	730.3	20.2	sl. zap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	731.0	17.0	brezv.	"	"

Srednja temperatura 17.6°, in 3.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	86 " 20 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " " "
Papirna renta, davka prosta	100 " 85 "
Akcije avstr.-ogerske banke	903 " " "
Kreditne akcije	305 " 75 "
London	118 " 15 "
Srebro	" " " "
Francoski napoleond.	9 " 39 "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemške marke	57 " 75 "

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je Bogu vsegamogočnemu dopadlo našo nepozabljivo soprogo, oziroma mater, staro mater, sestro in teto, gospo

Marijo Bahovec roj. Štrukelj

danes ob 6. uri popoldne po dolgi in mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 67. letu njene starosti v boljše življenje poklicati.

Pogreb bode v soboto dne 18. maja ob polusedmih zvečer iz lastne hiše, sv. Florijana ulice št. 9, k sv. Kristofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Nepozabljivo pokojnice priporočamo v blag spomin in pobožno molitev.

LJUBLJANA, 16. maja 1889.

(1) **Rodbina Bahovec.**

(10)

Najvspešnejša

čistilna mineralna voda

Franc Josipova grenčica,

priporočena od I. zdravniških veljakov zaradi gotovega in pri tem lagodnega vspeha, ne neprijetnega okusa in tudi pri trajajoči rabi brez slabih nasledkov. Majhen popitek.

Zaloga pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassniku v Ljubljani.

Ravnateljstvo v Budimpešti.

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (10)
Cenike na zahtevanje.

Josip Deiller,
tovarna za cerkveno blago in razprodaja
— cerkvenih oprav —
na Dunaji VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočnejše izvršujejo vsakovrstne
cerkvene oprave
kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi
celi ornat.

Krščanska in slovnaska konkurenca!!!
(10-7)
Prečastita duhovščina, krščanski in slovenski učitelji in meščani se uljudno prosijo, naj kolikor moč podpirajo to solidno, ceno, edino krščansko in slovansko konkurenco!
Poletno „kamgarnasto“ blago
za moške obleke, elegantno, trajno in pristno-pralno, 60 cm. široko. Za eno obleko 6 1/2 metra le 3 gl.
Brnsko sukneno blago
le dobre vrste:
3-10 m. za 1 obleko 3-50
3-10 m. " 1 " 5-
3-10 m. " boljše " 7-80
3-10 m. " fino " 9-50
3-10 m. " najfinejšo " 12-50
Brnsko blago za suknje
2-10 m. za zgornjo suknjo 6-30
2-10 m. " " 8-40
2-10 m. " " najfinejšo 12-60
Crno blago za obleke
za duhovnike in salonske oprave
1-20 m. dosking za hlače 3-50
1-20 m. perneime suknja in telovnik 7-20
Vse, kar ponujajo druge trvdke, ima krščanska konkurenca tudi, in sicer bolje in ceneje.
Krščanska konkurenca postreže vesno ter vzame nazaj, kar bi ne ugaljo.
Določbe, ki naj se izvrše proti poštnemu povzetju, pošljejo naj se pod naslovom: Erste Österr. behörd. concess. Handels-Auskunfts-Bureau in Brünn.
Tukaj naj se zahtevajo tudi obrazci in ceniki.

Zobolek, prašek in pasta za zobe
preč. oo. Benediktincev
opatiše Soulae (Gironde).
Dom MAGUELONNE, pripor.
Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.
Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.
Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi celjusti.
Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjuj na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.
Tvrdba **SEGUIN** Bordeaux (Francija)
Rue Croix de Seguey 106 & 108.
Ustanovljena leta 1807.
Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (39)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.
Akvaralne barve mokre in suhe.
ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneža in laka
v Ljubljani.
Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semenišno poslopje).
Filijala: Slonove ulice 10-12
priporočata slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.
Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.
Kupovalcem večjih množin prednostne cene.
Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.